

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கனிதழ்

(Peer Reviewed - Journal Multidisiplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

EDITORIAL BOARD

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan, West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer,Central Institute of Classical Tamil,
Chennai-600100

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

தீரு ம. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அகத்தினுள்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரையாசிரியரான தெய்வச்சிலையாரின்
பிற உரை நுட்பங்கள்
முனைவர்.வி.சேகர்

தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் வெட்சித் திணையில் பாட வேறுபாடுகள்
கு.செந்தமிழ்செல்வி

எட்டுத்தொகை - 'குறுந்தொகை'யில் செலவழாங்கல்
ஆ.கவிதா

சங்க இலக்கிய அகநூல்களில் உடன்போக்கு
மா.மகேஸ்வரி

சங்ககால அலைகுழிகளானப் பாணர்-கூத்தர் ஒப்பீடு
ப. நந்தினி

களவுத்துறைத் தலைவன் கூற்றுகளில் தொல்காப்பியரும் திருவள்ளுவரும்
திருமதி.கோ.சரண்யா

புறநானூற்றில் வல்லாண்முல்லைத் துறை உணர்வுத்தும் போர்
ப.சிவாஜி

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு 'திரிகடுகத்தில் கல்விச் சிந்தனைகள்
இரா.தீபலெட்சுமி

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களில் 'திரிகடுகம்' வலியுறுத்தும் புனை நெறி
இரா.ஹேமலதா

சிலம்பில் அரசியல்
மு.உமாமகேஸ்வரி

அகத்தினுள்

திருநாவுக்கரசரின் இறைநெறிக் கொள்கைகள்
முனைவர் ச.வைத்தீஸ்வரன்

திருமூல நாயனாரின் இல்லற அறங்கள்
முனைவர் ஹ.விஜயலட்சுமி

பெரியபுராணம்: நாயன்மார்களின் அறச் சிந்தனைகள்
ப.பிரபு

திருமாலின் அவதாரங்களும் குறியீடுகளும்
சா.ஜனார்த்தனன்

சிற்றிலக்கியங்களில் வைகுந்த வழியாட்டு முறைகள்
திருமதி நா.நித்யா

நடன குஞ்சிதபாதம் எழுதிய மதுரைக் கதம்பத்தில் காணலாகும் உத்திகள்
கி. ராஜ்குமார்

தர்காவும் விளிம்புநிலை மக்களும்
முனைவர் மெள.அஸ்கர் அலி

இந்தியத் தத்துவத்தின்வழி இலக்கியத்தில் இருத்தலியல்
முனைவர் நா. ஜிதேந்திரன்

சங்கதி புதினத்தில் பெண் பாத்திரப்படைப்புகள் ஓர் ஆய்வு
ரா.சந்தியா

ஜெயமோகனின் வெண்முரசு நாவலில் 'மணவிழவுச் சடங்குகள்'
ரா.ஹேமா சிவகா

கவிமதி சோலச்சி கவிதைகளில் சமூகச்சிக்கல்கள்
இரா.கலாவதி

அட்டைப்படி உதவி

இணையம்

நன்றி

இலக்கியங்களில் தகவல் தொடர்மியல்
ந.மஞ்சளா

மகாபரதச்சூடாமணியில் கைச் செயற்பாடுகள்
பத்மினி. S

EASY LEARNING TECHNIQUES

PROF. Dr. Er. S. HARI PRASAD

**Exploring the Lesson planning process of Teachers Teaching
Mathematics in Grade 9 In Batticaloa District Schools**
Kanapathipillai Gnanaretnam

**A Comparative Study Of Formal And Non-formal
Education Systems**
Shiyani Thevaruban

நடுநிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் விளையாட்டு அடிப்படையிலான தமிழ்
கற்றலின் மனப்போக்கு குறித்து ஓர் ஆய்வு
முனைவர் வி. ஜெயபூர் பிரியதர்ஷினி1, எல். பஷீரா பேகம்2

நடுநிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் விளையாட்டு அடிப்படையிலான தமிழ்
கற்றலின் மனப்போக்கு குறித்து ஓர் ஆய்வு

**The Architecture of Thirunallūr Kalyānasundharēswarar Attic
(Māda) Temple in Thiruvarur District, Tamil Nadu**
P.PRAVEENKUMAR

**Educational and Intervention, Impact a case study on Nilgiris
and Chennai Slums**
Dr. S.Udhaya Kumar.

தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் மானுடவியல் விழுமியங்கள்
முனைவர் செ. சாந்தி

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

தமிழ்

ஊயமோகனின் வெண்முரசு நாவலில் 'மணவிழவுச் சடங்குகள்'**'Marriage Ritual' in the Novel of Jeyamohan's Venmurasu**

ரா.ஹேமா சிவகா,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

ப.எண் MKU24FFOL11422, தமிழ் உயராய்வு மையம்,

செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துடன்

இணைக்கப்பட்டது, மதுரை — 625 001

R. Hema Sivaka,

Ph.D Researcher, Reg. No. MKU24FFOL11422,

Senthamil College, Affiliated to Madurai Kamaraj

University, Madurai — 625 001

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-6672-0228>

நெறியாளர்

முனைவர். பூ. பூங்கோதை,

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறைத்தலைவர்,

செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது, மதுரை — 625 001

Dr. B. Boongothai,

Associate Professor, Head of the Department - Tamil, Senthamil College,

Affiliated to Madurai Kamaraj University, Madurai — 625 001

Abstract

Literature is a capsule that depicts the timeline of mankind. Literature operates as a medium to identify the changes in culture adopted by mankind in various periods. The word 'Karanam' coined by Tholkappiyar is evident that the rituals originated only after 'Poi and Vazhu'. Karanam is the origin of Rituals. The practice and rituals of marriage ceremonies vary in each group of people generally termed as Clan. This

article emphasises the Marriage Ceremonies adopted by mankind, which symbolizes their culture. Further, this article distinguishes the practices and rituals of marriage ceremonies performed by the Clans such as Arasu clans, Arakkar clans, Vedic clans, Yadav clans, Suda clans and Nagar clans. The practice of wearing the Mangala sutra (THALI) in the name of the Lord and Agni are evidentiary to the marriage performed by them. Each clan have different styles of Mangala sutra. Palm Leaf Thali represents the Arasu clan, Stone Chain Thali represents the Yadav clan, and Tarpai Thali represents the Vedic clan. Thos in the marriage ceremony the various clans are of the same nature and differ in the various rituals according to their clans. All the rituals are followed and performed to bring prosperity to the marital life. This article explains in detail, the marriage ritual followed by the Clans through the characters of VENMURASU, the novel penned by renowned writer Mr Jeyamohan.

Keywords: jeyamohan, venmurasu, marriage ritual, arasu clan, arakkar clan, vedic clan, yadav clan, suta clan and the nagar clan.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதனின் ஒவ்வொரு படி நிலைகளையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணடியாக விளங்குவது இலக்கியம். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு இலக்கியங்கள் மாற்றம் பெற்றாலும் அதன் பாடுபொருளின் நிலைகளானாக விளங்குவது பண்பாடாகும். அத்தகைய பண்பாட்டுச் சடங்குகளில் ஒன்றானத் திருமணச் சடங்கை ஜெயமோகனின் வெண்முரசு நாவல் மூலம் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. பொய்யும் வழுவும் தோன்றியப் பின்னரே சடங்குகள் உருவானது என்பதற்கானச் சான்றாகத் தொல்காப்பியரின் கரணம் என்ற சொல்லே சான்றாகும். இச்சொல்லே சடங்குகளின் தோற்றுவாயாகும். ஒவ்வொரு மனிதனின் திருமணச் சடங்கும் குலத்தால் வேறுபடுகிறது. அத்தகையக் குலங்களான அரச குலம், அரக்க குலம், வைதிக குலம், ஆயர் குலம், சூதர் குலம், நாகர் குலம் என இக்கட்டுரை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது, வெண்முரசில் வலம் வரும் பாத்திரங்கள் மூலம் அவர்களின் திருமண நிகழ்வையும், அதில் பின்பற்றப்படும் சடங்கையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. அரச குல மணச்சடங்கானது ஐந்து பருப்பொருட்களின் சான்றாகப் பெண்ணிற்கு மங்கல நாளை அணிவித்து, வைதிக நெறிப்படி வேள்வியைச் சான்றாக்கி மணம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. வேதியர் மணமானது, வேள்வியைச் சான்றாக்கி மணம் செய்தல் அல்லது பெண்ணிற்கு ஈடாக ஒரு பொருளைக் கொடுத்து அப்பெண்ணைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முறையாகும். இவ்வகைத் திருமணம் கன்யாசுல்க மணமாகும். வலிமையின் பொருட்டு நடைபெறும் திருமணம் அரக்க குல மணமாகும். ஆயர்

குலங்களில் திருமணம் பெண்ணிற்கு ஈடாக செல்வம் அளித்து மணம் செய்தலாகும். சூதர் குலத் திருமணம் அதீத சடங்குகள் இன்றிப் பின்பற்றப்படும் எளிய மணம். அதாவது, தங்களது செழிப்பிற்கு ஏற்றவாறு சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. நாகர் குலத் திருமணத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தச் சடங்கானது நாக நஞ்சைப் பகிர்ந்து உண்ணுதலாகும். இவ்வாறு மணச்சடங்கில் பல குலங்கள் ஒரே தன்மையான நிகழ்வுகளையும் அவர்தம் குலங்களுக்கு ஏற்ப பல சடங்கு முறைகளும் வேறுபடுகின்றன. திருமணங்கள் பெரும்பாலும் பெண்வீட்டில் நடைபெருதல், மணமகனுக்கு மணமகளின் கைப்பற்றி அளித்தல், மாலை மாற்றுதல் ஆகியன எல்லாக் குலங்களில் நடைபெறும் சடங்குகளாக உள்ளன. அரசகுலத்திற்குப் பனைஓலைத் தாலியும், ஆயர் குலத்திற்கு மணித்தாலியும், வைதிக மணத்திற்குத் தர்ப்பையாலானத் தாலியும் அணிவிக்கப்படுவதற்குக் காரணம், அரசருக்குப் பனையும், ஆயருக்குச் செல்வமும், வைதிகருக்குத் தர்ப்பைப் புல்லும் அவரவர் குலத்தின் அடையாளமாகத் திகழ்வதே ஆகும். குலத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து தங்கள் குடி அடையாளங்களை மங்கல நாணில் அணிகின்றனர். தாலி அணிவிக்கப்படும்போது, இறைவனையோ, பருபொருட்களையோ, நெருப்பையோ சான்றாக்குகின்றனர். இவ்வாறு பின்பற்றப்படும் ஒவ்வொரு சடங்கும் இல்லறம் நல்லறமாக வேண்டிச் செய்யப்படுபவை ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்: ஜெயமோகன், வெண்முரசு, மணவிழவுச் சடங்குகள், அரச குலம், அரக்க குலம், வைதிக குலம், ஆயர் குலம், சூதர் குலம், நாகர் குலம்.

முன்னுரை

இதிகாசங்களில் ஒன்றான மகாபாரதம் வடமொழிக் காவியங்களில் ஒன்று. அதனைத் தழுவிப் படைக்கப்பட்ட நாவலானது ஜெயமோகன் எழுதிய வெண்முரசு நாவல். வடமொழிக் காவியமாக இருந்தாலும் தமிழர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் பல செய்திகளை நமக்கு அளிக்கிறது. அத்தகையப் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்றான திருமணம் இருமணம் இணையும் விழாவாக இருந்தாலும் அதில் பின்பற்றப்படும் சடங்குகள் தங்கள் குல நெறிகளைக் காப்பதற்காக, தலைமுறை தோறும் கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. அச்சடங்குகள் மூலம் தங்கள் குல வழக்கங்களையும் தங்கள் குலத்தில் பின்பற்றப்படும் இறை வழிபாட்டு சடங்குகளையும் நிலை நிறுத்துகின்றனர். திருமணத்தில் இணையும் தம்பதிகளுக்கு இறைவனின் அருள் பெறவேண்டும் என இச்சடங்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. சடங்குகளோடு இறைத்தன்மையும் ஒன்றாக கலப்பதால் முன்னோர்கள் இறைமையொடு ஒன்றி வாழ்ந்தவர்கள் என்பதையும், இத்திருமண நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தங்கள் இன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்தையும் குலமுறைத் திருமணமே பதிவு செய்கிறது. மேலும் திருமணத்தில் இணைபவர்களது மனமும் உடலும் இருக்கமின்றி மனதளர்ச்சி கொள்வதற்குச் சடங்குகள் உதவுபுரிவதால் இச்சடங்குகள்

இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குலங்களும் ஒவ்வொரு வகையான சடங்களைப் பின்பற்றினாலும் அச்சடங்குகளின் வழி ஒரு பொதுத்தன்மையை பார்க்க முடியும். அதாவது, பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், தீ வலம், வருதல், மங்கல நாண் அணிதல் போன்றவை ஆகும், இவற்றிற்கிடையே சில வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஒரு பொதுமைக் கூறுகல் எல்லாவகை திருமணங்களில் அடங்குகின்றன. இந்த திருமண நிகழ்வே மனித சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது. இவ்வகை திருமணங்கள் மணமக்களுக்குப் பூரிப்பினையும் புத்துணர்ச்சியையும் தருகின்றன. ஒரு கன்னிப்பெண் கழுத்தில் மங்கள் நாண் அணிந்து ஊரும் உறவும் அறிய வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக்கொள்கிறான். திருமணம் வாழ்வில் அன்பு, அறம், தியாக மனப்பான்மை போன்ற நற்பண்புகளை வளர்க்கிறது. இருவரும் வாழ்க்கை முழுவதும் நலம்பெற்று திகழ்வதற்கு இச்சடங்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இச்சடங்குகள் இன்றி செய்யப்படும் திருமணங்கள் குறையுடையதாகவே பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய இன்றியமையாமை வாய்ந்த திருமண விழவிற்குப் பின்பற்றப்படும் குலமுறைச்சடங்கினை வெண்முரசு நாவல் பாத்திரத்தின் திருமணம் மூலம் காண்பதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

திருமணம் சொல்லும் பொருளும்

'திரு' என்பதற்குத் தெய்வத்தன்மை என்றும் 'மணம்' என்பதற்கு மதிப்பு, நன்னிலை எனவும் பொருள்படும். இங்கு தெய்வத்தன்மை என்பது குணம், உருவ ஒற்றுமையால் தெய்வம் உருவம் கொண்ட மனிதர்கள் என்பதாகும். இவ்வாறு இறைகுணம் கொண்ட இருவர் நம் சமுதாயத்தாரால் மதித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அடுத்த நிலைக்கு உயரும் தருணத்தையே 'திருமணம்' என்று வரையறுக்கிறோம். இதற்கு அணி செய்யும் வகையில் தமிழர் வாழ்வில் திருமணம் என்னும் நிகழ்வானது ஒரு மனிதனுக்குச் சமூக தகுதியும் சடங்கியல் வாழ்வில் பங்கேற்கும் உரிமையும் கொடுக்கிறது. (இரா. சரஸ்வதி, பக். 116)

மணம் என்ற சொல்லுக்கு கூடுதல் என்பது பொருளாகும். மனமொத்து வாழ்வது, முழுவதும் மணம் பெற்று நிகழ்வதற்கு ஏதுவான நிகழ்ச்சியை மணம் என்று பெயரிட்டனர். சிறப்பான மென்மையான ஒன்றை குறிப்பிட 'திரு' என்ற அடை கொடுத்து அழைப்பது தமிழர் மரபாகையால் இல்லற வாழ்வின் அடிப்படையாக அமையும் மணம் 'திருமணம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. (சி. கல்பனா, பக். 335)

சடங்குகள் — விளக்கம்

ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ்வதற்காகச் சமுதாயத்தில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு செயல் திருமணம் ஆகும். இத்திருமணத்தில் பின்பற்றப்படும் சடங்கானது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கடவுள் சார்ந்த புனித செயலாகும்.

சடங்கு என்பதற்குக் கிரியை அல்லது மதத்தொடர்பான கொள்கை. (செந்தமிழ் அகராதி, பக். 396)

என்று செந்தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

சடங்குகள் என்பதே ஒவ்வொரு எளிய அன்றாட செயலையும் வாழ்வென்னும் பெருக்கில் பொருத்தி மேலும் மேலும் பொருட்செறிவு அடையவைப்பதற்காகத்தான். (வெண்முரசு, மாமலர், பக். 720)

என்று சடங்குகளுக்கு இலக்கணம் வகுக்கிறார் ஜெயமோகன்.

பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப (தொல், கற்பு, நூ. 4)

கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே (தொல், கற்பு, நூ. 2)

என்று தொல்காப்பியர் கூறும் கரணம் என்ற சொல் திருமணச்சடங்கையே குறிக்கிறது. திருமணச்சடங்குகள் மணமக்களின் வாழ்க்கையை நெறிபடுத்தி ஒழுக்கத்திற்கு வித்திடுகிறது.

சடங்கென்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட விரிவான நடத்தைகளின் வடிவாகும். இது தனிமனிதனின் சுயமான ஆக்கமாகவோ, பண்பாட்டினுடைய தனிச்சிறப்புக் கூறாகவோ அமையும். பண்பாட்டின் ஏனைய அம்சங்கள் இன்றிச் சடங்குகளிலேயே வெவ்வேறு நாகரிகங்களின் நம்பிக்கைகளும் இலட்சியங்களும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. (தமிழ் பண்பாடு பன்முகப் பார்வை, பக். 125)

என்று ருத் பெனிக்ட் விளக்கியுள்ளார். ஆகவே, சடங்குகள் தங்கள் பண்பாட்டின் ஒரு கூறாக அமைவதால், அங்கு நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளின் வழி ஆழமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

புராதன மக்களிடையே பாவனைச் செயலாகத் தோற்றம் பெற்றச் சடங்குகள், வேதங்களால் உள்வாங்கப்பட்டு, நிறுவனமாக்கப்பட்ட மதம் சார்ந்தச் செயலாக உருமாற்றமடைகின்றன. சடங்குகளின் தன்மைகள் பன்முகப்பட்டவை. அவை நிகழ்த்தப்படும் காலம், இடம், சூழல்,

தேவை, நோக்கம் போன்ற காரணிகளை முன்வைத்து அவற்றின் தன்மைகள் வேறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு சமூகத்தின் சடங்குகளும் தனித்தன்மைகள் கொண்டிருப்பினும் பண்பாடுகளுக்கிடையில் நிகழும் சடங்குகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது, இவற்றுக்கிடையே பொதுத்தன்மைகள் காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது. எனவே சடங்கின் நோக்கம் அனைத்து சமூகங்களிலும் வளமையை மையப்படுத்தியே அமைகின்றன. (ச. அமீனா பானு, பக். 186)

ஆனால், ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத் தெரிந்த முறையில் சடங்குகளை மாற்றியமைத்துக் கொள்கிறான். அதில் அறிவியல் காரணங்களும் மறைந்துள்ளன.

உலகின் நவீனமாக்கல் அதிகரிப்புடன் இந்த சடங்குகள் மெதுவாக மறைந்து வருகின்றன. குடும்பப் பரம்பரையால் மட்டுமே தொடரக்கூடிய கடுமையான பாரம்பரிய மரபைப் பின்பற்றுவதால் சில சடங்குகளே தவிர்க்கப்படலாம். (பவானி உதயகுமார், பக். 314)

மணச் சடங்குகளில்தான் உறவுமுறைகளும் வலுப்படுகின்றன. ஆகவேதான், மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிய சடங்குகள் பெருந்துணைச் செய்கின்றன.

அரசகுல மணவிழவுச்சடங்கு (திருதராட்டினன் — காந்தாரி)

அரசகுல திருமணச்சடங்கை திருதராட்டினன், காந்தாரி மணநிகழ்வு மூலம் அறியலாம். மண நிகழ்விற்கான மங்கல அழைப்பு பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பே மணமக்கள் பெயர்கொண்ட மணஓலையாகச் சுற்றியுள்ள நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஆனால், குடிமுத்தாருக்கு நேரில் சென்று பரிசுடன் எண்மங்கலங்களும் வைத்து அழைப்பதே வழக்கம் ஆகும்.

அரசகுல மண விழவுகள் மக்களால் கொண்டாடப்படும் விழாவாகும். ஆதலால், நகரெங்கும் மங்கலம் பொழிய அணிவளைவுகளும் கொடித் தோரணங்களும் மலர்த்தூண்களும் அமைத்து, ஏழு நாட்கள் இரவும் பகலும் மணச்சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. அரண்மனை முகப்பில் கட்டப்பட்ட பந்தலின்கீழ் மணமேடையில் அமர்ந்து,

ஐந்து பருப்பொருட்களின் அடையாளமாக வைக்கப்பட்டப் பிடிமண், மண்ணகல், நீர்க்குடம், ஊதுகொம்பு, வெண்திரை ஆகியவற்றைச் சான்றாக்கி திருதராஷ்டிரன் அவள் கழுத்தில் ஓலைத்தாலியைக் கட்டினான். (வெண்முரசு, மழைப்பாடல், பக். 235)

பணை ஓலையால் செய்யப்பட்ட தாலியே மங்கல நாணாக கட்டப்படுகிறது. மேலும் பருப்பொருட்களின் சாட்சியாக மங்கல நாண் அணிவிக்கப்படுதலில் இருந்து முன்னோர்கள் இயற்கையே வழிபட்டனர் என்பதையும், அவர்களின் வழிபாடு இயற்கையைச் சார்ந்தே அமைந்தது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

தாலம் பனை என்ற பனை ஓலையினால் செய்த ஒன்றையே பண்டைக்காலத்தில் மணமகள் மணமகள் கழுத்தில் கட்டி வந்தபடியால் இதற்குத் தாலி என்ற பெயர் வந்தது. தாலமாகிய பனை ஓலையினால் செய்தது என்பது இதன் பொருள். பனை ஓலைத்தாலி அடிக்கடி பழுதுபட்டால் நிரந்தரமாக இருக்க உலோகத்தால் ஆன தாலி செய்து பயன்படுத்தினர். பின்னாளில் அதனைப் பொன்னால் செய்து பொற்றாலி ஆக்கினர். ஆயின் தாலியின் உண்மையான அடையாளம் பொன்னில் செய்வதால் அல்ல. (ஆன்மிகமலர், ஏப்ரல் 2016)

என்று தாலி என்பது பற்றியும் அதன் விளக்கம் அடங்கிய பொருள் பற்றியும் கூறுகிறது. மேலும், மங்கல நீரால் காந்தாரி கால்களை நீராட்டி, மஞ்சள் இட்டு, அவள் காலை அவனது இடது தொடையில் வைத்து, அவளைத் தன் இடப்பாகமாக ஏற்றுக்கொண்டு, தன் கழுத்தில் அணிந்திருந்த தாலிப்பனைப் பூவில் கட்டிய மாலையை இருவரும் மூன்றுமுறை மாற்றிக்கொண்டனர். மலர்களால் புணையப்பட்ட மலராடையை அவன் காந்தாரிக்குக் கொடுக்க, அவள் அவனுக்கு தாம்பூலம் கொடுக்கிறாள். பின் அவளுடைய கைப்பற்றி ஏழடி வைத்து நடந்தபோது அனைவரும் வாழ்த்தொலி எழுப்பிய பின்னர் குலமுத்தார், பெற்றோர், ஆசிரியர் கால்களில் விழுந்து ஆசி பெறுகின்றனர்.

மறு நாள் வைதிக முறைப்படி வேள்விச்சாலையில் மூன்று எரிகுளம் அமைத்து முத்திரை நெருப்பைச் சான்றாக்கி மணமகள் மணமகளைத் தன் அறத்துணைவியாக ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்

தீவலம் செய்து காண்பார்கள் (சிலம்பு, மங்கல வாழ்த்து, பா. 1)

என்று முதுபார்ப்பான் வேதம் ஓத, தீவலம் வரும் சடங்கைச் சிலப்பதிகார அடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இந்த சடங்கு முறைகளை வேத நெறி சடங்கு முறைகள் என்று கூறுவர். இதனை அரசர்களும் பின்பற்றுகின்றனர்.

இறைவேட்டல் சடங்கில் அவனுடைய குலதெய்வத்தை அவளும் அவள் குலதெய்வத்தை அவளும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். பின் குலமங்கலச் சடங்கில் இருவீட்டாறும் தாம்பூலங்களும் மங்கலங்களும் கைமாற்றிய பின் இருவருடைய குலமுறையை நிமித்திகர் அவைக்கு அறிவிக்கிறார்.

இளங்கொம்பு நாட்டல் சடங்கானது மணமக்கள் இருவரும் தங்கள் குலம் தழைக்க ஆலமரக்கொம்பு ஒன்றை நட்டு நீருற்றுதலாகும். மற்ற மரங்களை விட, அதிக வேரும், விழுதுகளும், நீண்ட ஆயுளும் கொண்டது ஆலமரமாகும், அதிக சந்ததிகளைப் பெற்று நீண்ட ஆயுளுடன் இருவரும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக முன்னோர்கள் ஆலமரக்கொம்பு நடுவதைச் சடங்காக்கியுள்ளனர்.

அதன்பின் மணமகள் கையில் வைதிகர் வேள்வி கங்கனத்தைக் கட்ட அவன் மூதாதையருக்கு அரிசியும் நீரும் அளித்து வணங்கினான். குருகுலக் கல்வியைக் கற்றபின், அப்பிராயதிலிருந்துத் தன்னை விடுவித்து, ஒரு நாட்டின் இளவரசனாகவும், ஒரு பெண்ணின் கணவனாகவும் தன் கடமையை ஏற்கும் சடங்காகும். இதனால்தான், தன் மாணவநோன்பைக் கைவிடுவதாக உறுதிமொழிக் கூறி, இப்பெண்ணை மணந்துகொள்கிறாயா? என்று வைதிகர் கேட்க அவன் ஆம் என்றபின் பெண்ணின் தந்தை அவளை அவனுக்கு நீர் ஊற்றிக் கையளிக்கிறார். பின் வேதமந்திரங்கள் சூழ பெண்ணின் கைப்பற்றி ஏழு அடி நடந்து நன்மக்கள் பேறுக்கென முன்னோரை வணங்கி வாழ்த்துப்பெறுகின்றனர்.

வைதிகர் மண்ணகலில் வேள்வி நெருப்பைக் கொளுத்திக் கொடுக்க காந்தாரி அண்ணாந்து வடமீனை நோக்கியபடி கையில் தீபத்துடன் மூன்றடி எடுத்து வைத்து மணமகள் இல்லம் புகும் சடங்கில் அவளை அவன் மனைவி என வேதங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகின்றனர். திருமணச்சடங்கின் முடிவில் மணப்பெண்ணின் கையில் கட்டப்பட்ட மஞ்சள் காப்புச்சரடை அரண்மனைப் பெண்டிர் குரவையிட மூன்று மங்கலப் பெண்கள் சேர்ந்து அவிழ்க்கின்றனர். இந்த மஞ்சள் காப்புச்சரடானது திருமணத்தில் பெண்ணுக்கு எவ்வகையிலும் தீங்கு நேராமல் இருக்க கட்டப்படுகிறது. மணப்பெண் மீண்டும் நீராடி மணமகள் வீட்டார் அளித்த பட்டாடையை அணிந்து வந்தபின் அவள் கன்னத்தில் குலத்தால் மூத்தப் பெண்கள் மஞ்சலும் சந்தனமும் கலந்த கலவையைப் பூசி நெற்றியில் குங்குமம் இட்டு வாழ்த்தி மணவிழவை நிறைவு செய்வர். இவ்வாறு,

திருமணச் சடங்கு நிகழ்விலே பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கை தத்துவங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் ஆண் பெண் இணைந்து உருவாக்கப்படும் திருமண பந்ததின் முக்கிய அம்சமாக சமத்துவ நிலை கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது பால் சமத்துவம் திருமணம் மூலம் இருபாலருக்கும் இடையில் மிக வலுவூடைய பிணைப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. (ப. தாரணி, பக். 207)

அதற்குச் சடங்குகளே இன்றியமையாதக் காரணங்களாகின்றன. இந்த சடங்கில் பால்வேறுபாடு காட்டாது இருவரும் பங்கேற்பதால் மனதளவில் அவர்களுக்கிடையேயான சமனிலையை இவ்வகைச் சடங்குகள் உண்டாக்குகின்றன. அரசகுலத் திருமணங்களில் சடங்குகளே இன்றியமையாதக் கூறாகிறது. அனைத்துச் சடங்குகளும் குலமுறையாகப் பின்பற்றப்பட்டு சடங்குகளின் வழி முன்னோர்களின் ஆசியைப் பெறுகின்றனர்.

வைதிக குல மணவிழவுச்சடங்கு (துரோணர் — கிருபி)

கிருபியின் தந்தை துரோணரிடம் இருந்து தர்ப்பையைக் கன்யாசுல்கமாகப் பெற்றுக்கொண்டு தன் மகளை அவனுக்கு அறத்துணைவியாக அளித்தார். அதன்பின்னரே அவர்களுக்கு மணமங்கலம் நடைபெற்றது. அதாவது, கடம்ப மரமொன்றின் அடியில் எரிசுளம் அமைத்து, தென்னெருப்பை எழுப்பி, சமித்தும் நெய்யும் அன்னமும் அவியிட்டு, வேதம் ஓதி, முதுமறையவர் வழிகாட்ட கிருபியின் தந்தையான சரத்வான் கிரிபியின் கரங்களைத் துரோணனின் கரங்களுக்கு நீருற்றி அளித்து மணவினையை நிகழ்த்தினார். இவ்வகைச் சடங்கினை ஐஞ்சிறு காப்பியமான சூளாமணியில்,

அங்கு முன் வளர்த்த அழலே கடவுளாக

மங்கையை மணக்குருவின் முன்னவரை வேந்தன்

கொங்குவிரி தாரவற்கு நீரோடு கொடுத்தான். (சூளாமணி, பா. 199)

என்று தீ முன் பெண்ணை நீருற்றித் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தலையும் காணலாம்.

மண்ணிலெரிந்த நெருப்பையும் விண்ணிலெழுந்த மூதாதையரையும் சான்றாக்கி துரோணன் தர்ப்பையாலான மங்கல நாளை கிருபியின் கழுத்தில் கட்டினான். சூழ்ந்திருந்த மாணவர்கள் வாழ்த்தொலி எழுப்ப கிருபியின் கைகளைப் பற்றியபடி ஏழடி எடுத்து வைத்து வாளை நோக்கி வணங்கி சரத்வான் பாதம் பணிந்து வாழ்த்துப்பெற்றான். (வெண்முரசு, வண்ணக்கடல், பக். 344)

என்ற நிகழ்வு வைதிக முறை மணவினையை விளக்குகிறது. இவர்கள் தங்கள் குலத் தொழிலை சான்றாக்கி மணவினையை நிகழ்த்துகின்றனர். நகர் விழுவோ, செல்வ செழிப்போ இவர்கள் திருமணத்தில் இல்லை. எந்த ஒரு செயலும் நன்முறையில் அமைய வேண்டும் என்று கருதி முறையாக இறைவனை சான்றாக்கி சடங்குகள் நடத்தப்படுவதால் இவர்களின் சடங்குகள் இறைவனைச் சார்ந்தவையாக, இறைமையோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன.

அரக்கர் குல திருமணச்சடங்கு (யயாதி — தேவயாணி)

யயாதி அரச குலத்தவர் என்றாலும் தேவயாணி அரக்க குலத்தவள். ஆதலால், பெண்முறைப்படியே இவர்களின் மணவிழவு நடைபெற்றது. இவர்களின் மணச்சடங்குகள் பதினெட்டு நாள் பெருங்களியாட்டமாக நடைபெற்றது. திருமண நாளில் நூற்றியெட்டு மாமுற்றங்களில் மணமேடை அமைக்கப்பட்டது. மங்கல இசை முழங்கியபடி பதினெட்டு சூதர்கள் வேங்கைத் தோல் அணிந்து, இரும்பு அணிகள் பூண்ட யயாதி பின்னால் நிரை வகுக்க அணித்தாலங்கள் ஏந்திய சேடியர் நிரையும் தொடர்ந்தது. மணப்பெண்ணுக்கு மலரணிகளாலும்

அருமணிச்சரங்களாலும் அவள் முகம் மூடப்படுகிறது. மணமகன் கொன்ற விலங்கைக் கொண்டு வந்து பெண்ணை ஈன்றவனுக்குக் கொடுத்து, பெண்ணின் கைப்பற்றிப் பன்னிரு காலடி எடுத்து வைத்து இருவரும் மூத்தோரிடம் வாழ்த்துப் பெறுகின்றனர்.

பதினெட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து நூற்றெட்டு பெருமுற்றங்களில் அச்சடங்குகள் மீள மீள நிகழ்ந்தன. (வெண்முரசு, மாமலர், பக். 720)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு முறையும் நீராடி அணிகொண்டு நூற்றெட்டு மணமேடையில் மண நிகழ்வு நடந்து முடிந்தது.

மூதாதையரின் நடுவே சிறுகல் ஒன்றை நட்டு அதற்கு ஊனுணவைப் படைத்து மும்முறை குனிந்து வணங்கி நெஞ்சில் அறைந்து போர்க்குரலெழுப்பி எதிர்ப்பு ஏதேனும் இருக்கிறதா? என்று வினவுதல். (வெண்முரசு, பிரயாகை, பக். 697)

போருக்கு அறைகூவி எதிர்ப்பவனை வெற்றிக்கொண்டு திருமணம் செய்தலும் அரக்க குல மரபாகும். அரக்க குலத்தில் வலிமையின்பாலே திருமணச் சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. பெரும்பாலும் இவர்களின் திருமணங்கள் இயற்கையைச் சார்ந்தே அமைகின்றன. காடுகளில் வாழ்வதால் சமூக முன்னேற்றம் அற்ற குடியாக கருதப்பட்டாலும், சடங்குகளின் வழி முன்னோர்களின் குலமரபை மாறாது பின்பற்றுபவர்களாகவே உள்ளனர்.

ஆயர்குல மணவிழவுச்சடங்கு (ராதை — அபிமன்யு)

ராதை மற்றும் அபிமன்யு திருமண நாளில் ஆயர்குடியெங்கும் மாவிலைத் தோரணம், குலைவாழைக் கட்டி, குடிதோறும் ஆற்று மணல் விரித்து அன்றலர்ந்த மலர்கட்டி அணிசெய்துக் கோலமிட்டனர். முழுவும் கொம்பும் முழங்க ராதையை (மணமகள்) சேலைத்திரைக்கட்டி, மஞ்சளும் சந்தனமும் கஸ்தூரியும் கோரோசனையும் (பசுவின் பித்தப்பையில் எடுக்கப்படும் மஞ்சள் நிறமுள்ள வாசனைப் பண்டம்) பூசி குரவையிட்டு, நீராட்டி, பட்டாடை சுற்றி, பொன்னகைப் பூட்டி அலங்கரிக்கின்றனர்.

மணமகனை வரவேற்க ராதையின் தமையன் ஆயர்களுடன் முழுவும் கொம்பும் முறைசேர்க்க மலர்மாலையும் மணிக் குடையும் மேலாடையுடன் வந்து, மணமகனுக்கு மோதிரம் அணிவித்து குடைகாட்டி அழைத்துவருதல். இவ்வகைச் சடங்கானது, மணமகனுக்கும், மைத்துனனுக்கும் நல்லுறவு மேன்படுத்துவதற்காக நடத்தப்படுவதாகும். அதன்பின் மணமகனின் தங்கை ஆய்ச்சியர்களுடன் மலர்தாலமும் மஞ்சள் நீர்க்குடமும் கொண்டு குரவையிட்டு, மஞ்சள் நீரால் மணமகனின் கால் கழுவி மலரிட்டு பூசைச் செய்கிறாள். மணமகனின் பெற்றோர் ஏழுதிரியிட்டு எரிந்த விளக்கும் நிறைகுடமும் பொன்மலரும் பொரியும் நிறைந்த மங்கலத்தாலமுமாக எதிர்கொண்டழைக்கின்றனர்.

மணமகனின் தந்தை மணமகன் கைப்பற்றி ஆயர்குலப் பெரியீர், என் மைந்தன் ஆயர்குடிப்பிறந்தோன். ஆயிரம் பசவுள்ளோன். கையிரண்டு நிறைய பொன் திரட்டி அளித்து கோரி நிற்கிறோம். உம்குடிப் பெண்ணை உவந்தளிக்க வேண்டும். என் குடி தழைக்க அருள்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி மும்முறை பொன்னும் பூவும் கலந்து அள்ளி பெண்வழித் தாதை காலில் வைத்து துர்மதர் மகள் கோர அவர் எழுந்து வலைக்கோலைத் தூக்கி அவ்வாறே ஆகுக என்றார். (வெண்முரசு, நீலம், பக். 195)

இதனையே அகநானூற்றுப் பாடல்,

கடுங்கண் கோசர் நியமம் ஆயினும்

நறுநுதல் அரிவை பாசிழை விலையே. (அகநானூறு, பா. 90)

என்று பெண்ணிற்கு விலையாக மணமகன் வீட்டிற்குத் தட்சணைக் கொடுத்துப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. பெண் என்பவள் செல்வத்தைவிட மதிப்பு மிக்கவளாக ஆயர்குலத்தில் போற்றப்படுவதே காரணம் ஆகும்.

தட்சிணை தரும் பழக்கம் இயற்கையாகவே எழவில்லை. மணமகன் மணமகட்குத் தரும் விலை. இது ஒரு மரபு. அது முலைவிலை எனப்பட்டது. இது எவ்வளவு என்பதை மன்றம் நிச்சயித்தது. அகம் புறம் முதலிய பழைய நூல்களில் இது பேசப்படுகிறது. இன்றும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள சில குலத்தார் இப்பழக்கத்தை மேற்கொண்டனர் என்பர். (சுப்பிரமணியன், பக். 391)

முழவுகளும் கொம்புகளும் முரசுகளும் ஆர்த்தெழ, பெண்டிரும் தோழியரும் குரவையிட, அன்னையர் மலரும் பொரியும் தூவி வாழ்த்த, குலம் சேர்ந்த பந்தலின் நடுவே மைத்துனரும் தம்பியரும் இருபக்கம் நின்றிருக்க ஏற்றிய நெய் விளக்கில் எரிந்த தளல் சான்றாக ராதை கைப்பற்றி அபிமன்யுவிற்கு அளித்தார் பெண்ணின் தந்தை ரிசபானு. மாலை மாற்றி மணித்தாலி பூட்டி அவளை மணம் செய்துகொண்டான்.

கன்றுடன் கூடிய வெண்பசுவை ரிசபானு அளிக்க, ராதை அதன் கயிறு பற்றி அவனுக்கு அளித்தாள். பால் நிறைந்த மண் குடத்தை இடையேற்றி அவன் கைப்பற்றி நடந்து வெளியே சென்றனர். (வெண்முரசு, நீலம், பக். 195)

மேலும், ஆயர்குலமாளும், விண்ணளந்தோனையும் கொற்றவையையும் வழிபட்டு இல்லம் மீண்டு அறுவகைக் கூட்டும் நெய்மணக்கும் கறிவகையும் தேனும் கனியும் உண்டு மணவிழவை நிறைவு செய்வர். தன் இன்பத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கவே ஊரினையும், வீட்டினையும் அணிசெய்கின்றனர். மணமகனுக்கு செய்யப்படும் சடங்குகள் மண்மகனை தன் மகனாக

ஏற்றுக்கொள்ளும் மரபையும், அவருக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதையையும் ஆயர்குலச் சடங்குகள் காட்டுகின்றன.

சூதர்குல மணவிழவுச்சடங்கு (கர்ணன் — விருசாலி)

வெற்றிலைப் பாக்கு மாற்றி மிக எளிமையாக நடத்தும் திருமணம் சூதர்குல மணமாகும். நகர அலங்காரமோ, வேதமந்திரங்கள் ஓதியோ செல்வச் செழிப்புடனோ நடத்தபடுவதல்ல. சடங்குகளும் அதிகம் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

அவர் மகளை தன் மகனுக்கு கொள்வதாகச் சொல்லி கொட்டைப் பாக்கொன்றை வாங்கி வாயிலிட்டிருக்கிறார். (வெண்முரசு, வெய்யோன், பக். 74)

என்ற வரிகள் சூதர்குல திருமணத்தின் எளிமையை உணர்த்துகின்றன.

சடங்குகள் ஒழுங்கான கால இடைவெளியிலோ குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களிலோ அல்லது அவரவர் விருப்பப்படி நடைபெறுவதாகும். சில சடங்குகள் பொதுவாக தனிப்பட்டச் சடங்காகவும் சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் ஆன்மீக மற்றும் உணர்வுப்பூர்வமான திருப்திக்காகவும் செய்யப்படுகின்றன. (சே. செந்தமிழ்ப்பாவை, ஜ. ரெஜினா பேகம், பக். 31)

செல்வம் குறைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் சடங்கு முறைகளையும் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். சூதர்கள் சமூக பொருளாதாரத்தின் கீழ் இருப்பதால் அவர்களின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்பவே சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சூதர்குல சடங்கு முறைகளுக்கு பெரியோர்களின் ஆசியே பிரதானமாக அமைகிறது. சடங்குகள் இரண்டாம் நிலையாகவே பார்க்கப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

மேலோர்க்கு புணர்ந்த கரணம்

கீழோர்க்காகிய காலமும் உண்டே (தொல், பொருள், நூ. 142)

என்று மேலோர் எனும் உயர்குடியினருக்குரிய திருமணமுறை கீழோருக்கும் நிகழ்வதுண்டு என்று தொல்காப்பியம் குல வேறுபாட்டினை எடுத்துரைக்கிறது. சடங்குகளும் குல வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றன என்பதை சூதர்களின் எளிய திருமண முறைகளின் வழியாக அறிய முடிகிறது.

நாகர்குல திருமணச்சடங்கு (அருச்சுணன் — உலாபி)

மண நிகழ்வில் அருச்சுணன் குடி மூத்தோரை வணங்கி நிற்க முழுவை இசைத்தபடி நாகர் குல பாணன் நடனமாடி முன் வர பின்னால் ஏழு நாகரிளம் பெண்கள் தலையில்

இளம்பாளையில் ஆன நாகபட முடியும், கழுத்தில் நாக ஆபரணமும் அணிந்த உலூபியை அழைத்துவர அவள் ஆடை எதுவும் அணியாமல் ஆடகப் பசும்பொன் நிறம் கொண்ட வெற்றுடலில் வந்தாள். உலூபி புலித்தோல் ஆடையை எடுத்து அவனுக்கு அளிக்க, அவன் அதிலிருந்த மான் தோல் ஆடையை எடுத்து அவளுக்கு அளித்தான். தாலத்தில் கோதையும் தாருமாகத் தொடுத்த மாலையில், உலூபி தார் மாலையை அவனுக்கு அளிக்க, அவன் மலர் மாலையை அவளுக்கு அணிவித்தான். இந்நிகழ்வில்,

இருஉடல் ஈருயிராய் உள்ள மணமக்கள் மாலை மாற்றிக் கொள்வதன் மூலம் ஒருயிராகின்றனர். (சண்முகசுந்தரம் பி. என், பக். 13)

மகளின் தந்தை அவள் கைப்பற்றி அவன் கையில் அளித்தவுடன் நாகர்கள் தங்கள் சீறல் ஒலியில் வாழ்த்துக் கூறினர். குடிமுத்தவரிடம் பணிந்து ஆசி வாங்க அவர் மலர் தூவி ஆசி வழங்கினார். தமிழர்களிடையே பாலும் பழமும் பகிர்ந்து உண்ணும் சடங்கைப் போல. மணமக்கள் இருவரும் பதப்படுத்தப்பட்ட நாக நஞ்சைப் பகிர்ந்து உண்டனர்.

திருமணம் முடிந்து மாநாகங்களுக்குப் ஆடுகள், மாண்கள் என பலிகொடைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மாநாகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலிகளில் நிறைவு இல்லையெனில் மனிதப் பலிகள் அளிக்கப்படும்.

கைகளில் சிறிய கத்திகளுடன் ஏழு இள நாகர்கள் ஓடி முன்னால் வந்தனர். சென்று நாகங்களுக்கு முன் முழந்தாளிட்டு அமர்ந்து தன் கையில் இருந்த கத்தியால் கழுத்துக் குழாயைக் கிழித்தான். (வெண்முரசு, காண்டீபம், பக். 416)

என்ற வரிகள் தான்விரும்பியே பலி ஆகின்றனர் என்பதை உணர்த்துகிறது. பின் புலரி எழுவது வரை உண்டாட்டு நிகழ்த்தி மணவிழவை நிறைவு செய்கின்றனர். இங்கு நாகர்களின் நஞ்சே பிரதானமாக இருப்பதால் அதனைக் கொண்டே சடங்குகளும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. நாகர்களின் தன்மையையும் அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் சார்ந்தே சடங்குகள் பின்பற்றப்பட்டு, ஈருயிர் ஒருடலாகும் நிகழ்வையே நாகர்கள் தங்கள் சடங்குகளின் வழி வலியுறுத்துகின்றன.

முடிவுரை

ஆணும் பெண்ணும் கூடி வாழும்போது நெறி தவறாமல் இருப்பதற்காக ஒருவரையொருவர் பிரிவதில்லை என்ற உறுதி மொழிக்குப் புறசாட்சியாகத் திருமணச் சடங்குகள் அமைகின்றன. மண நாளில், மணப்பந்தலில் வெண்மணல் பரப்பி, விளக்கேற்றி, மணமகளுக்குத் தூய ஆடையும். அணிகலங்களும் அணிவித்து, இறைவழிபாட்டினை நடத்தி, தீ வளர்த்து, மணமக்கள் அத்தீயை வலம் வருதல் போன்ற சடங்குகள் அனைத்து குலங்களிலும் பின்பற்றப்படும்

சடங்குகளாகும். மேலும், இவ்வகை மணச்சடங்குகள் இருவீட்டார் உறவுகளையும் அவர்தம் உறவுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மாண்பை இவள் குடி அடையாளங்களை நான் குடி எங்குடி அடையாளங்களைத் திரும்ப அளிக்கிறேன் என்று ஒவ்வொரு மணவிழவும் அக்குல சடங்கின் மூலம் இதனையே அறிவுறுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு குலத்திலும் வாழ்வியல் சூழலுக்கு ஏற்ப சடங்குகள் மாறுபடுகின்றன என்பதை இவ்வாய்வு கட்டுரை தெளிவாக்குகிறது.

குறிப்பு நூல்கள்

- [1] அமீனா பானு, ச. “புதினங்களினூடாகப் புலப்படும் இசுலாமியர் திருமணச் சடங்குகள்.” ஜிமால் கல்வி ஆராய்ச்சி இதழ், ISSN(O): 0973-0303, ISSN(O): 2582-5971, தொகுதி - 3, இதழ் - 1, மே 2022, 314-324. DOI: 10.46947/jarj.31202248.
- [2] அருள்நிறை, வி.பா., ஞானபிரகாசம், இன்னாசி, கு. (ப.ஆ.), “தமிழ்ப்பண்பாடு பன்முகப் பார்வை.” தமிழ்ப்பண்பாடு மன்றம், இலயோலாக் கல்லூரி, சென்னை, 1998.
- [3] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம், கற்பியல். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 2000.
- [4] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர், 2008.
- [5] கந்தையாப் பிள்ளை, ந.சி. செந்தமிழ் அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1982.
- [6] கல்பனா, சி. “சங்க கால திருமண சடங்கு முறைகள்.” பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ், ISSN: 2582—599, தொகுதி - 3, இதழ் — 1, பக். 335-338.
- [7] சண்முகசுந்தரம், பி.என், “திருமண வாழ்த்து.” முத்துப் பதிப்பகம், வளவனூர், 1983.
- [8] சரஸ்வதி, இரா. “மங்கல அணியின் மாட்சி.” சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், ISSN: 2454-3993, தொகுதி - 2, இதழ் - 2, அக்டோபர் 2018, பக். 116-119.
- [9] சாமிநாத ஜயர், உ.வே. சிலப்பதிகாரம். கழக வெளியீடு, சென்னை, 1978.
- [10] சாமிநாத ஜயர், உ.வே. சூளாமணி. கழக வெளியீடு, சென்னை, 1970.
- [11] சுப்பிரமணியன், ந. “சங்க கால வாழ்வியல்.” தமிழ்மண் பதிப்பகம், 1996.

- [12] செந்தமிழ்ப்பாவை, சே., ரெஜினா பேகம், ஜி. “தமிழக வாழ் இஸ்லாமியர் சடங்கு முறைகள் ஒரு பார்வை.” முவால்லிம் ஆய்விதழ் சமூக அறிவியல் மற்றும் மனித நேயம், தொகுதி - 4, இதழ் — 4, அக்டோபர் 2020, பக். 31-39. DOI: 10.33306/mjssh/94.
- [13] தாரணி, ப. “இந்து திருமணச் சடங்கு முறைகளில் பால் சமத்துவம்: ஓர் ஆய்வு.” இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், 11 - வது சர்வதேச கருத்தரங்கம் — 2023, ISBN:978—955—627—013—6, பக். 202-208.
- [14] பவானி உதயகுமார். “தமிழ் நாட்டின் சடங்குகளின் தாளம் — ஒரு விளக்க ஆய்வு.” ஷோத்கோஷ் காட்சி மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளின் இதழ், தொகுதி - 4, இதழ் - 2, டிசம்பர் 2023, பக். 314-324. DOI: 10.29121/shodhkosh.v4.i2.2023.601.
- [15] வேங்கடசாமி, ந.மு. (உ.ஆ.), அகநானூறு. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1957.
- [16] ஜெயமோகன். வெண்முரசு (மழைப்பாடல், வண்ணக்கடல், நீலம், பிரயாகை, காண்டபம், வெய்யோன், மாமலர்). விஷ்ணுபுரம் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 2022.
- [17] திருமணத்தின் போது பெண்ணிற்கு கட்டப்படும் தாலி யின் மகத்துவமும், தாலியின் வகைகளும், ஆன்மிகமலர் வெளியீடு, ஏப்ரல் 24, 2016, <https://aanmeegamalar.com/view-article>.

References

- [1] Ameena Banu, S. “pudhinangalinudaaga pulappadum islamiyar thirumana sadangugal.” *jamal Academic Research Journal — An Interdisciplinary*, ISSN(P): 0973—0303, ISSN(O): 2582-5971, Volume - 3, Issue - 1, May 2022, Pp. 186 — 196, DOI: 10.46947/Jarj31202248.
- [2] Arulnirai, V.P. Gnanapirakasam. Innasi, K. (Pathippu), “Thamizh Panbadu Panmuga Parvai.” *Thamizh Panbadu Mandram, Loyola College, Chennai*, 1998.
- [3] Ilampuranar, (U.A). *Tholkapiyam, Karpial. Saiva Sidhandha Noorpathipu Kazhagam, Chennai*, 2000.
- [4] Iampuranar, (U.A). *Tholkaappiyam, Porulathikaram. Thamizh Palkalai Kazhga Maruthondri Achagam, Thanjavur*, 2008.
- [5] Kandhaiya Pillai, N.S. *Senthamizh Akaradhi, Madras University, Chennai*, 1982.

- [6] Kalpana, C. “Sanga Kala Thirumana Sadangu Muraigal.” *Pranav Journals*, ISSN: 2582-9599, Volume - 3, Issue — 1, pp. 335-338.
- [7] Sanmuga Sundaram, P.N. “Thirumana Vaazhthu.” *Muthu Pathippagam, Valavanur*, 1983.
- [8] Sarashwathi, R. “Mangala Aniyin Maadchi.” *Shanlaz Journals*, ISSN: 2454-3993, Volume - 2, Issue - 2, October 2018, pp. 116-119.
- [9] Swaminatha Ayar, (U.V). *Silappathikaram. Kazhaga Veliyeedu, Chennai*, 1978
- [10] Swaminatha Ayar, (U.V). *Sulamani. Chennai*, 1970.
- [11] Subramaniyan, N. “Sanga Kaala Vazhviyal.” *Thamizhman Pathippakam*, 1996.
- [12] Senthamizh Paavai, S., Rejina Begam, J. *thamizaga vaazh islaamiyar sadangu muraigal oru paarvai.* *Muallim Journal Of Social Science And Humanities*, Volume - 4, Issue - 4, October 2020, DOI; 10.33306/mjssh/94.
- [13] Dharani, B. “Hindu Thirumana Sadangu muraikalil paal samathuvam : Oor Aaivu.” *South Eastern University of Srilanka, 11th International symposium — 2023*, ISBN:978—955—627—013—6, pp. 31-39.
- [14] Bhavani Udayakumar. “tamilnattin sadangukalin thaalam — oru vilakka Ayvu.” *shodhkosh: journal of visual and performing arts*, volume - 4, Issue - 2 july 2023. pp. 314-324. DOI: 10.29121/shodhkosh.v4.i2.2023.601.
- [15] Vengadasamy, N.M, (U.A). *Agananuru. Saiva Sidthaandha Noorpathippu Kazhagam, Chennai*, 1957, pp. 202-208.
- [16] Jeyamohan. *Venmurasu (Mazhaipadal, Vannakkadal, Neelam, Pirayaagai, Kaandeepam, Veiyoon, Maamalar)*. *Vishnupuram Publications, Coimbatore, First Edition*, 2022.
- [17] “Thirumanathin Podhu Pennirku Kattappadum `Thaali yin Magathuvamum, Thaaliyin Vagaikalum. *Aanmeega Malar Veliyeedu*, April 24, 2016, <https://aanmeegamalar.com/view-article>.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2025, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்- ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com